

más tanítónál több, minden eddigi prófétánál nagyobb. Ez a rendkívüli ember, ez a legnagyobb próféta kéri hallgatóságától: Legyetek többek másoknál!

Kétségtelen, hogy Jézus tanítványai — engedve a felhívásnak — többek voltak másoknál. De többek voltak másoknál az első keresztyények is. És többek kell legyünk mi, mai keresztyények is.

Mivel kell több legyek másoknál?

De előbb feleljünk egy másik kérdésre. Miben, akar általában több lenni másoknál a mai ember? Gondoljunk a kisgyermekre: Erősebb, ügyesebb, gyorsabb, jobb tanuló akar lenni gyermektársainál. Az ifjú szebb, ügyesebb, eredményesebb. A felnőtt ember anyagi és hatalmi többletre törekszik: gazdagabb, sikeresebb akar lenni másoknál.

Mintha hallanánk Jézus szavát: Ne ezekben legyetek többek!

Állandóan halljuk a legfelsőbb szervektől, vezető államférfiaktól is: Minden, tisztségre a legbecsületesebb embereket kell megválasztani. A tiszta lelkű embereket kell az élre állítani! A letűnt kommunista rendszer is ezt hangoztatta. És lehetséges, valóban becsületes embert tettek, tesznek a felelős állásokba, de a későbbiek során a hatalom, mellyel rendelkezik a felelős beosztásban dolgozó ember, elrontja, megrontja. Igen, mert most már nem becsületességben, nem jóságban, hanem hatalomban, gazdagságban akar több lenni másoknál.

A jézusi tanítás szellemében jóságban, becsületességben, alázatosságban, szeretetben kell többek legyünk másoknál.

Legyen mindenki számára egy mosolyunk, egy kedves szavunk. Ne alázzunk meg senkit se, inkább mi alázkodjunk meg. Ne várjuk, hogy mások köszönjenek, kívánjunk mi jó napot, jó egészséget jó előre minden barátunknak, ismerősünknek. A bűnösök is szeretik, a vámszedők is köszöntik egymást. Legyetek ti ezeknél többek: „Szeressétek még ellenségeiteket is”. Amen.

MI KÖZÜM HOZZÁD, JÉZUS?

Mk 5,7

Már az ószövetségi időkben sok bánatalom, szenvedés, fogság érte a környező népek részéről a zsidó népet. Ennek a sokat szenvedett népnek volt a prófétája, tanítója és orvosa — Jézus. Elhivatása után minden erejét, idejét népe bajainak orvoslására kívánja fordítani. Tudatában van annak, hogy az ő ereje, az ő ideje is véges. Ekkor keresi fel őt egy idegen nemzetiségű, egy kanaánita asszony (olvasd Mt 15,21—28). Bár mondja Jézus, hogy csak saját népéhez küldetett, segít az idegen asszonyon.

Idegen népek lakta városba — Gádarába — érkezik Jézus. A temető mellett halad el. A galileai „tenger” partján található sziklákba vájt sírok egyikéből hirtelen elébe dobja magát egy „ördögös”, az akkori hit szerint egy gonosz lélektől megszállott ember. Az emberek régóta ismerik. Nagyon erős és veszedelmes ember. Ezért többször is megkötözték, béklyóba verték, de mindig megszabadult. Jézus, mikor látta,

így szól: „Eredj ki tisztátalan lélek ez emberből“. A beteg úgy látszik, nem akar meggyógyulni, mert a gyógyulás fájdalommal jár. Ezért szól: „Mi közöm hozzád, Jézus? Ne kínozz engem!“

Hogy lelki betegségeket képes volt gyógyítani Jézus, azt tényként fogadhatja el a mai ember is. Az is tudott dolog, hogy ma is vannak bőven lelki betegek. A „gonosz lélek“ ma is megszállva tart sokakat. Sajnos, nem is akarnak ezek se meggyógyulni. Ha hivatkozol Jézusra, jóságára — ők is így válaszolnak: Mi közöm Jézushoz? Mi közöm felebarátomhoz, mi közöm egyházamhoz, népemhez? Mi közöm a „világnak száz bajához“ — éljen meg mindenki, ahogy tud!

Szép gondolat van elrejtve az evangéliumi történet záró részében. A disznók bele vesznek a tengerbe. Gazdáik sajnálják disznóikat. Ahelyett, hogy örvendeztek volna Jézus gyógyítói munkájának, a meggyógyult betegnek — elűzik őt arról a vidékről.

A jézusi tanítás, az evangélium az, ami sok-sok lelki betegségünket meggyógyíthatja. Ne üzzük ki életünkéből Jézust! Ámen.

EGYSÉGES NYELV

1 Móz 11,1

Az ószövetségi történet szerint az emberiség ősi, nagy családja elindul Ázsia belsejében, Keletről Nyugat felé. A Tigris és az Eufrátesz, valamint a Perzsa öböl határolta termékeny síkságon — Sineár földjén — megállnak, letelepednek és így szólnak egymáshoz: „Gyertek, építsünk magunknak várost és tornyot, amelynek teteje az égig érjen; és szerezzünk magunknak nevet, hogy el ne széledjünk az egész Föld színén.“

A város megépül — Babel vagy Babilon a neve. A torony is megépül. Herodotosz szerint nyolc színt magasságban, megközelítve a 100 métert. Alapjai ma is láthatók. Az eget azonban nem érte el. A történet szerint abba maradt a munka, mert az emberek nem értették meg egymást, más és más nyelven kezdtek beszélni.

Hazánk népei, az 1989. decemberi fordulat után, szintén akartak, akarnak valamit építeni; falvakon, városokon, az egész országban. Sőt, Európa s az egész világ nemzetei új Európát, új világot kívánnak kigondolni, létrehozni. Az eredmény egyelőre hasonlít a „babeli zűrzavarhoz“, hazánkban s az egész világon.

A sikertelen építkezés után Sém utódai tovább mennek. Bizonytalán egységes nyelvet beszélnek, mert lassan-lassan hazát, várost és templomot építenek Kanaán földjén. S a történelem rendjén még kétszer építenek otthont maguknak: a babiloni fogság után, valamint a második világháború után.

Vajon sikerül-e Európa, s a világ népeinek az új rendet, az új világot felépíteni? A siker attól függ, hogy meg tudjuk-e érteni egymást? Mi, itt hazánkban szomorú bizonyosságát adtuk annak, hogy nem értjük meg egymást. Azért, mert más nyelvet beszélünk? Nem, hanem azért, mert nem szeretjük egymást.